

Uagtet der formentlig hidtil ikke er sket alvorlig Skade for Pengeinstitutterne som Følge af Renteloven, mener man dog med stor Vægt at kunne fremføre, at den nuværende Stilling i Længden er uholdbar og rummer betydelige Faremomenter. 1ste Klasses Kreditforeningsobligationer afkaster i Dag tæt op til 5 pCt. p. a., og Indlaansrenten er højst $3\frac{1}{2}$ pCt., medens Nationalbanken holder en Diskonto paa $2\frac{1}{2}$ pCt. og saaledes ikke er i Kontakt med Markedet. Denne Modsætning i Renteforholdene er uheldig, og Foreningen er af den Anskuelse, at Pengemarkedet bør have Ret til at udvikle sig paa naturlig Maade.

Hvorvidt Lovens Ophævelse vil medføre en Stigning af Indlaansrenten, kan vanskeligt bedømmes i Øjeblikket. Det vil i nogen Grad afhænge af, hvorledes Obligationsmarkedet vil udvikle sig, og udelukket er det ikke, at Obligationskurserne vil bevæge sig opad, saafremt der skabes Sikkerhed for, at Indgreb paa Pengevesenets Omraader ophører, og at Kreditforeningernes Konsolideringspolitik ikke angribes.

Som Forholdene har udviklet sig i de sidste 2 Aar, mener Foreningen at kunne gøre gældende, at Forudsætningen for Renteloven i Virkeligheden er bortfaldet ved Konverteringens Stranding, og man tillader sig derfor indtrængende at henstille til det ærede Udvalg ikke at lade Lovforslagets § 12 nyde Fremme.

Der er imidlertid fra forskellig Side rejst Betænkelighed ved straks at lade Loven bortfalde, og under Hensyn hertil vil en rolig Afvikling af de mange forskellige Forhold, der er fremkaldt af den gældende Lov, muligt have visse praktiske Fordele. Bestyrelsen mener derfor, at man efter Omstændighederne vil kunne akkviescere ved, at Loven forlænges til 11. December d. A. i Forventning om, at der skabes Sikkerhed for, at denne endelig bortfalder.

Med Højagtelse

P. B. V.

C. Andersen.

Bierbum.

G. Jacobsen.